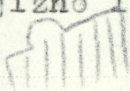


(pri Talcu)

Nad portalom juž. str. kapele ~~juž. str. kapele~~ moderno s svinčnikom obnovlje na po blede barvi letn. 1688, ki se nanaša bržkone na ~~xxx~~ stavbe k. pelic. Zokelj s kamnitim vrhom, najbolj položnim med vsemi. rezbit. in sev. kapele imata približno isti zokel. Zakristija pa ima izredno bogatega s polkrožnim vrhom.  Na sev. kapeli zunaj pod beležem vidna stara ornamentika obstoječa iz v omet vrezanih pilastrov, ki so bili beli, polje vmes pa roza. 3 oltarji srede 18. stol. posebno lep v juž. kapeli sv. Franč. Ksav. Obe kapeli sta iz iste dobe. Prižnica okusen klasicizem. V prezbitteriju nepravilne zidave iz kamnov, omet zelo debel iz močno s glino pomešane malte, pa ne tako hud kot pri Turnišču ali kamen vrnu. Slik ni.

Stele, LXIII, 13.5.1924, str. 31 - 32.

Najstarješi del c. je gotovo tristrano zaključen prezbitterij, kateremu so pozneje prizidali ladjo. Stari slavolok je bil ozek in je bil v poznejši dobi razširjen. Prezbitterij in ladja sta obokana. Ladja je verjetno imela prvotno raven, lesen strop. V novejši dobi so ladji prizidali dve kapeli. Na portalu juž. kapele je letnica 1688, verjetno letnica zidave. Poleg gl. oltarja sv. Pankracija ima c. še dva oltarja v kapelah, v desni žal. M.B., v levi sv. Franč. Ksav.

Na zap. strani stoji zvonik s svojimi šilastoločnimi oprogami v pritličju. Od treh prvotnih zvonov, je ^{vel} majhni, ki je ^{zelo} podolgovat in brez napisa najstarejši. ^{vel} Oba ostala zvonova sta iz ^{vel} livarne Steinmetz v Celju, srednji iz l. 1807 in veliki iz l. 1809. Ovi trije zvonovi so bili vlti pri Samassi v Ljubljani l. 1879.

Vizitacijsko poročilo iz l. 1641: Vicinatas ecclesiae filialiss. Pankrati

exigebat aliquot extraordinarias missas, quia vero pro iis nichil soluere uoluit, ommissae sunt.

Iz l.1690 Filialis ecclesia s. Pancratii in Poniqua peccuniam, quam habuit exposuit in reparatione turris murei, habet vaccas 36, oves 20 et vineam un 1856 je bila postavljena nova prižnica in darovan nov srebrn kelih z napisom "Aspar" och daroval "arni" erkvi sv.Pankraca 1856."

1856 sta bila restavrirana oltarja v kapelah in l.1875 vsi trije oltarji in prižnica.

Zupnijske knjige: rojstne in mrliške od l.1787, poročne od l.1788.

Ign. Orožen: Dekanat Schallthal, l.1884, str.368 -381.

(Oberponigl)

Fara, posvečena sv. Pankraciju.

Orientacija obratna. Cerkev leži v kotlini sredi vasi.

Literatura in viri: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant V., Dekanat Schalltal, Maribor 1884; Konservatorsko poročilo ZUZ IV.

Die Grotte von Podlay bei Sachsenfeld. Tagespost 1866. Nr. 179 f. ;

Ausflug in die Sachsenfelder Grotte (P. v. P.) Tagespost 1866. Nr. 179 ;

Ein Besuch der Grotte bei Sachsenfeld. Tagespost 1866. Nr. 242; Reibenschuch: Die Grotte bei Sachsenfeld. Graz 1868, okt. 8 s. Mitteilungen der naturw. Vereins für Steiermark; Reibenschuch: Die Grotte bei Sachsenfeld. Tagespost 1880. Nr. 144 in 145.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, 2 prizidani pravokotni kapeli, enak širok in visok pravokoten prebiterij, na jugu prizidana nadstropna sakristija ter pred prebiterijem pravokoten zvonik. Gradnja je kamenita, ometana. Zvonik pokriva zvonasto-laternasta, pločevinasta streha; ostale dele stavbe pa strešasta, sedlasta in paltasta eternitne strehe.

Zunanjščina: Je neorenesančna in nezanimiva. Na fasadi je letnica 1925. Pravokoten zvonik, ki je sicer nerazčlenjen, ima v zvonici tri ostroločne vhode, od katerih pa je le južni neazidan. Izpod zvonice se nanaja glavni vhod v ladjo (sedaj prezbiterij!), ki je kamenit, polkrožno zaključen ter opremljen s podbojnikoma in sklepnikom. Prevlečen je z oljno barvo.

Notranjščina: Tlak deloma cementen, deloma šamoten. Pevska empora je vidna ter počiva na 2 stebrih iz umetnega kamna. Sicer notranjščina nezanimiva. Obe kapeli sta poslikani od Vipotnika l. 1921.

Oprava in oprema: Sta v celoti novi. Oltarji in obhajilna menza so iz kamna in marmorja. Glavni oltar je delo V. Čamernika iz Celja iz l. 1926, stranska dva sta od Feliksa Tomana iz l. 1926, prižnica je delo Ivana Cesarja iz l. 1928, Križev pot pa, ki je delan po Führichovem l. 1866., je popravljen od Vipotnika iz Žalca. Orglje so še iz 19. stol. Na krstilniku pa je skupina jordanska krata, lesena plastika iz konca 18. stol.

Zvonik: V prvem nadstropju je še viden stari vhod na pevsko emporo. Zvornice so pokrožno zaključene. Bronasti zvon iz l. 1870. je okrašen z ornamentiko in reliefi.

Podstrešje: Oboki so opečni. V oratoriju je pod oknom vzidan profilirani fragment iz peščenca, verjetno naštavek rebrastega oboka, torej ostankov prvotne gotske cerkve.

Resumé: Stara cerkev, ki se omenja v šoštanjskem urbariju iz l. 1575, je obsegala 3/8 zaključeni prezbiterij ter prvotno ravno krito, pozneje obokano

ladjo. Oba prostora je povezoval ozek, pozneje razširjeni slavolok. Obe kapeli sta bili kasnejša dozidka. Na prekladi portala južne kapele je bila letnica 1688. Leta 1690. je bil obnovljen zidani zvonik. Leta 1875. je bila cerkev zunaj in znotraj temeljito popravljena. Med leti 1921 in 1925 so cerkev postopoma podrli ter zgradili sedanjo stavbo. Od stare cerkve je ostal le zvonik. Ob tej priliki so odstranili tudi vso staro opravo: 3 oltarje iz sredine 18. stol. ter okusno klasicizirajočo prižnico iz l. 1856 in jo nadomstili s sedanjo neorenesančno.

Okolica: Cerkev je nekoč obdajalo pokopališče z obidjem, ki je bilo l. 1839 povečano. Pozneje je bilo preneseno na sedanje mesto. Župnišče nosi na portalu letnico 1848.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str. 13, 13, zapiski 1957. ○